

Lucyna Domańska

Jastrzębia Góra, gm. Władysławowo,
woj. gdańskie. Stanowisko 4

Informator Archeologiczny : badania 10, 18-19

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

torfoznawczych i wykorzystano dane z wierceń do odpowiedniej lokalizacji wykopów.

Przekopano 52 m², zakładając 2 rowy sondażowe: nr VIII /dalszy ciąg numeracji z r.1973/ o rozmiarach 18 x 2 m, usytuowany poprzecznie do krawędzi wzniesienia oraz przytykający doń rów IX, o rozmiarach 8 x 2 m, u podnóża półwyspu /na łące/. Uzyskano łącznie ok. 3500 okazów krzemienych, w tym ok. 150 rdzeni i narzędzi, ok. 370 na ogół bardzo małych fragmentów ceramiki, w tym reprezentujących kulturę niemieńską, nieco kamieni i wiele drobnych ułamków kości; najliczniejsze materiały pochodzą z wysoko położonej części stanowiska. Wśród narzędzi przeważają drapacze, skrobacze, rylce, odłupki i wióry łuskane; są także formy charakterystyczne: liściaki, zbrojniki /trójkąty, trapezy/, fragmenty grocików neolitycznych.

Zabytki zalegały na wzniesieniu w glebie ornej i piasku pod nią, u podnóża /na łące/ w próchnicy łąkowej, torfie i piasku podścielającym torf. W rowie VIII uzyskano pełny profil utworów na kontakcie wysoczyzna-torfowisko. Nie stwierdzono występowania warstwy kulturowej.

W rowie IX, w torfie, odsłonięto część kładki drewnianej, z której pobrano próbkę dla oznaczenia radiowęglowego.

Materiały złożono w IHKM.

Badania będą kontynuowane.

IŁŻA
woj. radomskie

patrz
wczesne średniowiecze

JASTRZĘBIA GÓRA, gm. Władysławowo Uniwersytet Łódzki
woj. gdańskie Katedra Archeologii
Stanowisko 4

Badania prowadziła mgr Lucyna Domańska. Finansował UŁ. Drugi sezon badań. Obozowisko kultury chojnicko-pieńkowskiej.

Kontynuowano badania północno-wschodniej części obozowiska. Odsłonięto 81 m². Odkryto ślady obiektu mieszkalnego, o wymiarach 3,8 x 1,6 m. Obiekt miał kształt owalny, z dwoma rowkami stanowiącymi najprawdopodobniej fundament korytarzowego wejścia. Podłoga obiektu była częściowo zagłębiona w ziemię.

Od strony zachodniej obiektu zarejestrowano ślady jamy odpadkowej, trzech palenisk i kilku dołków postłupowych, o nie wyjaśnionym przeznaczeniu.

Inwentarz krzemienno-technologiczno-użytkowych kultury chojnicko-pieńkowskiej. Podstawowym surowcem jest krzemień pomorski.

Materiały przechowywane są w KA UŁ.

Badania będą kontynuowane.

KOCHLEW, gm. Wierzchlas
woj. sieradzkie
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne i Etno-
graficzne w Łodzi

Badania prowadził mgr Krzysztof Cyrek. Finansował WKZ w Sieradzu. Drugi sezon badań. Obozowisko i pracownia krzemieniarska. Paleolit schyłkowy /elementy kultury świderskiej i pokrewnych kultur z liściakami oraz epimadleńskich/. Późny neolit lub wczesna epoka brązu - badania z 1975 r. /elementy kultury ceramiki grzebykowo-dołkowej/.

Stanowisko jest położone na wysuniętym w kierunku południowym cypelu trzeciej terasy prawego brzegu Warty, na północnym skraju wsi Kochlew. Wyeksplorowano 104 m², co daje łączną powierzchnię /po dwóch latach badań/ - 176 m². Rozkopano m.in. drogę leśną, która dotychczas nie służyła omawianemu stanowisku.

Uzyskano około 2000 zabytków, w tym 70 rdzeni i 76 narzędzi. Okazało się, że odkryte w ubiegłym roku niewielkie skupiska zabytków należą przestrzennie i funkcjonalnie do większej koncentracji wyrobów krzemienianych, surowych konkrecji oraz przeniesionych na stanowisko dużych otoczaków granitowych. Odkryto dwie takie koncentracje /każda o powierzchni ok. 30 m²/, które należy interpretować jako miejsca obróbki krzemienia. W bezpośrednim sąsiedztwie tych pracowni zaobserwowano wyraźnie zarysowane plamy brunatno-szarej próchnicy pierwotnej, w kształcie zbliżone do owalu i o powierzchni ok. 6-7 m². Przy jednej z nich wzdłuż krótszego boku wystąpiły rozmieszczone w regularnym rzędzie trzy okrągłe zaciemnienia o średnicy od 15 do 20 cm. Granice drugiej, mniej wyraźnej plamy były wyłożone granitowymi otoczakami. Obiekty te miały miąższość od 35 do 45 cm, ze stropem w iluwium a spągiem w białym piasku podłoża. W każdym z nich znaleziono mało /20-25/ zabytków, w tym kilka narzędzi o charakterze podomowym. Nie wykluczone, że powyższe zaciemnienia to ślady obiektów mieszkalnych, zagłębionych w podłoże szalaszów. Analiza próbek gleby być może pozwoli na bardziej jednoznaczna interpretację.